

”Venner seer på Danmarks kort, seer så i det aldrig glemmer, til hver en plet har fået stemmer”. Den sang jeg på vejen herind, som er en tur ned ad mindernes vej. For ti år kørte jeg fra Nordsjælland til Vartov forventningsfuld, glad og stolt over at skulle modtage demokratistaffetten

Men Danmarkskortet er større end som så, for når jeg i dag kører rundt i Danmark for at holde foredrag, får hver en plet på landkortet stemmer. Et mylder af erindringer fra de 20 år af mit liv på Rejseholdet, hvor vi dækkede landet fra Bornholm i Øst til Esbjerg i Vest, og fra Skagen i nord til Gedser i syd.

Det kan hist være minder om en modbydelige drabssag, eller pist, stedet hvor direktøren skiftede det femstjernede hotel ud med Hotel Gitterly, og en række af andre såvel dårlige men mest gode historier. Sådan var det også på vejen fra Dronningmølle og hertil i dag. Det skete, da jeg passerede vejskiltet til en større landsby i det nordsjællandske, som jeg nok ikke bør nævne navnet på.

Under et besøg hos den daværende landbetjent, fortalte han mig, at han havde haft besøg af den lokale præst, der anmeldte et cykeltyveri, der som i dag - trods det - at der stjæles ca. 50.000 cykler om året - blot registreres, så derfor opfordrede landbetjenten præsten til at bruge sin myndighed. Han foreslog ham, at han ved næste højmesse skulle tale om de 10 Bud og med særlig vægt på det 7.:” Du må ikke stjæle”. Gerne med lidt svovl – og helvedesretorik. Så ville det med garanti dukke en angergiven synder op for at tilstå, God ide, syntes præsten.

Landbetjenten deltog i højmassen og lyttede andægtigt og spændt på præstens prædiken. Han blev dybt skuffet, for selv om der blev talt om de 10 bud, var det helt uden saft og kraft og ild og svovl. Han spurgte præsten, hvorfor: ”Jo ser du, da jeg kom til det 6. bud: Du må ikke bedrive hor, kom jeg i tanke om, cyklen befandt sig.”

Præsten havde meget røde øre, kan jeg forsikre jer for.

Hvorfor fortæller jeg denne historie, ja selvfølgelig i et håb om, at i reagerede som i gjorde.

På festdage griner og glæder man sig. Grundlovsdagen er demokratiets festdag, og som tilligemed i år kulmineres med dets adelsmærke: Et folketingsvalg. Der afgives stemmer i dag med betydning for hvilken retning, vi vil gå i de næste 4 år. Men det også en dag, hvor en række af vores nuværende og kommende folkevalgte står under dannebrogens røde-hvide farver, og lovpriser grundloven.

Mange af dem burde i stedet stå med røde ører.

Da valgkampen startede med partilederdebatten, stod de 13 partiledere i Christiansborgs Vandrehal fysisk placeret, så de vendte ryggen til Grundlovsmontren. Bag dem kunne det skarpe øje skimte dele af de 4 kloge ord: Retsind, lovsind, frisind og storsind. Disse vigtige demokratiske grundprincipper som maleren Rasmus Larsen havde prentet ind i Vandrehallens frise i 1918 for at minde de folkevalgte om deres ansvar

Det var utvivlsomt en helt ubevidst placering, og symbolikken forhåbentligt ikke et ”Mene, mene, tekel.”, en advarsel om, hvad der venter os.

Et er, hvad man så. Noget andet er, hvad man hørte. Frygt for de fremmede. Frygt for klimaforandringerne. Frygt for sammenhængskraften. Frygt for konsekvenserne af Brexit. Frygt for vores velfærd. Frygt for hinanden osv.

Man mærkede hensigten og blev forstemt, og jeg forudså en valgkamp baseret frygt, og det holdt langt hen ad vejen stik. Trist for frygt er en meget smitsom følelse, der ikke alene kan invalidere vores livskvalitet og underminerer vores dømmekraft, men også udfordre netop frisind og storsind. Men siden verdens første spindoktor, Nicolo Machiavelli i 1513 publicerede ”Fyrsten”, er alle politikere - og desværre - bekendt

med, at den som kontrollerer frygten i et samfund, kontrollerer magten i et samfund. Og frygt er et effektivt redskab til at underminere de demokratiske grundprincipper.

Og kendsgerninger er da også, at vi i den forløbne tid har oplevet opholdsforbud, zoneforbud, lejrforbud, tildækningsforbud og hadprædikantforbud mv. Ifølge Institutet for Menneskerettigheder er der sjældent set så mange eksempler på, at vores grundlæggende frihedsrettigheder tilsidesættes.

Og ikke mindst, og skammeligt er ytringsfrihed i dag reduceret til hån, spot og latterliggørelse som et instrument til mistænkeliggørelse og stigmatisering. Fra at være et redskab mod magten, til et redskab mod dem vi ikke kan lide eller er uenige med.

Valgkampene til EU-parlamenter og folketinget har i dele af debatten og på de sociale medier efterladt indtrykket af, at Danmark står i våde og klokken er fem minutter i tolv, før Eurabia, et Europa baseret sharia-lovgivningen, er en realitet. Undertonen i mange debatter har været, at Islam vil fortrænge den danske kultur og kvæle det danske frisind. Opløsningen af Danmark som enhedsstat er for længst begyndt.

Jeg undrer mig over, at så mange-, ingen nævnt, ingen glemt - og sågar også begavede debattører og politikere - en af dem kalder sig endog "Frihedskæmperen" - har en så ringe tillid til vores vestlige værdier, til vores modstandskraft og evne til at hamle op med det, de føler er "islamisternes totalitære projekt."

Underganges angst er gået dem i blodet. Og de har- med lidt lån fra Henrik Pontoppidan - reduceret de køllesvingende vildmænd i rigsvåbnet til et par runde skræmte ølkuske.

Vejen hertil har været lang. Den er banet af vores egne dommedagsprædikanter. Ved gentagelse på gentagelse, ved nogle af de før nævnte lovgivningsmæssige initiativer,

ved at betegne ”de andre” på en sådan måde, at man har fået et vedvarende indtryk af, at de eksponerer en frygtindgydende totalitær ideologi og tyranni, som det er umuligt at hamle op med.

Det er til sidst endt med at blive et spejlbillede af dem selv, og nu udmøntet i hvert fald i to partier med ekstreme dommedagsprædikanter, men desværre har mange andre fået en splint af dette grimme troldspejl i øjet.

Jeg har tidligere, men i en anden anledning fortalt, hvorledes det kan ske. Jeg brugte da påstanden om, at man kan koge frøerne levende uden at de mærker det. Det sker ved, at man placerer dem i koldt vand, som man opvarmer langsomt. Frøerne mærker ikke de små temperaturstigninger. Som frøerne har vi nok en tendens til ikke at reagere på mindre og gradvise ændringer, og derfor er der desværre for få af vores politikere og os selv, der hopper af gryden før vores grundlovssikrede rettigheder udhules og vores humanistiske menneskesyn koges til døde.

For vi er mere, end hvad øjet ser. Vi er vores fortid. For mig en tid hvor mine forældre og bedsteforældre var et ubetydeligt mindre tal i det stortyske rige, hvor preussiske rigoristiske værdier, som ”kæft, trit og retning” skulle erstatte de gode danske værdier som rummelighed, tolerance og tillid. En hel landsdel blev i 56 år brutalt forsøgt germaniseret. Min slægt var udsat for et massivt angreb på deres, de danske værdier, på sproget, på jorden og på stillingerne. Det lykkedes ikke og assimilationen viste sig at være en umulighed.

Vildmændene i rigsvåbnet holdt fast i form af en stærkt og vedholdende tro på, at vores værdier, er de mørke kræfter overlegen. Og næste år er der 100 år siden Sønderjyllands genforening med Danmark.

Denne værdifulde arv, der handler om at bevare troen på den danske befolknings robusthed og rummelighed og evne til at leve med og tolererer andre kulturer og

religioner er værd at huske på. Vi er dem der vælger, hvilke skridt vi bør tage. Det sker i dag på selve Grundlovsdagen.

En dag der foruden et vigtig valg, bør være en påmindelse om, at opløsningen af vores værdier kun kan ske, hvis vi selv ønsker det. Men så bliver vi medskyldige

Vi har alle en klar erkendelse, at der er problemer der skal løses, men hvor ville det dog være dejligt og måske befordrende for en reel positiv udvikling, hvis man i løbet af dagen så fornuften sejre over frygten, og at vi begynder at trække op, i stedet for at kyle ned, ved at fokusere mere på de positive end på de negative sider i vores samfund. Så vender man ikke ryggen til Grundloven og til de manende ord om: Retsind, lovsind, frisind og storsind. Ord som dagens stafetmodtager har omsat i handling. Og det er netop sådan, at jeg ønsker at høre stemmerne fra Danmarks kortet.

God grundlovsdag.!!